

Ненавидіти Адама Коннора

КУПИТИ

Хто такий Адам Коннор? Та просто мій новий сусід. Злегка відомий. Злегка розлучений. Ну і так — володар "Оскара" з обличчям, що кричить "поцілуй мене", і тілом, за яке навіть янголи б згрішили. Його п'ятирічний син — ходячий клубочок чарівності. Його тренування у дворі — безкоштовне фітнес-шоу з бонусом у вигляді голого торса. А його характер? Уявіть собі гібрид чарівного принца й саркастичного їжака. І якимось чином це... неймовірно звабливо. Я не збиралася влізати в його життя. Ну, можливо, трохи — зовсім ненав'язливо — підглянути через паркан. Або випадково з'явитися з печивом (і глибоким декольте).

Але замість подяки — він викликав поліцію. Поліцію, Карл! Жодних побачень, лише в'язниця та мої розбиті ілюзії. І все ж... Його поцілунки — заборонені, як тістечка на дієті. Його голос — як шепіт з гарячого сну. І я, яка мала б триматись подалі, чомусь щоразу з'являюся поруч. Я — не героїня з книжки, не шукаю принца. Але що робити, якщо цей грішно красивий чоловік — єдина людина, з якою мені хочеться написати нову, абсолютно божевільну, щиро смішну й небезпечно романтичну історію?

*Ця книга — для всіх тих, кому хоч
раз у житті було важко повірити, що вони
варті того, щоб за них боролися.*

Розділ перший

Люсі

Я вірю у кохання, всім серцем.

Серйозно, не треба оце саркастично махати головою. Я вірю.

Можу уявити, як ті з вас, хто вже мене знає, хихикають. Ну, не треба.

Немає потреби в цьому і, якщо чесно, це трохи грубо.

Ви так не вважаєте?

Повторю ще раз: я щиро вірю в кохання. Знаю все про його магію, хорошу й погану. Знаю, що світ здається більшим, коли тебе сповнює це почуття. Знаю, що воно лікує розбиті серця, робить тебе шалено щасливим, схвильованим, сповненим надій... наляканим, хворим. Цілий список речей, які роблять цей складний світ, у якому ми живемо, кращим місцем.

Наприклад, моя подруга Олів, яка кохала свого чоловіка відтоді, як була маленькою дитиною. Вона навіть попросила Джейсона одружитися з нею, коли їй було шість років. Їй було шість, люди — шість! Хіба це не наймиліша річ, яку ви коли-небудь чули? Потім, коли вони знайшли одне одного через роки, він, кінозірка, перевернув її світ. Кохання спрацювало в її випадку як треба, і їй це дуже личить. Вона заслуговує на все кохання у світі.

А я? На мене ця магія не діє. Знаєте, це просто не мій варіант.

Отож... до чого це я: кохання може творити неймовірні речі... якщо тільки на вас не лежить прокляття, як на мені. Ви маєте бути готові впустити кохання у своє життя, відкрити важкі двері, які приведуть бідолаху в лабіринт під назвою «Серце».

Складно, чи не так? Ви маєте відкритися коханню, поділитися із ним своїми найменш привабливими частинами, найглибшими та найтемнішими куточками вашої душі. Це єдиний спосіб відчувати справжню любов. Нам подають це лайно ще змалечку, принаймні, так було у мене. Наше оточення — це постійна реклама цього почуття. Поділіться собою з кимось, будьте справжніми, будьте чесними, і якщо вони кохають вас за те, ким ви є, тоді ви на коні.

Насолоджуйтеся конфеті, яке щойно вибухнуло вам в обличчя.

Ви знайшли справжнє кохання, молодці.

Всі решта — невдахи.

А тепер... чи впускаю я кохання? Ні. Я з усіх сил намагаюся тримати двері в моє серце зачиненими. Якщо ви запитаете, в чому ж проблема, адже я вірю в існування високих почуттів... Ну, якщо вам так цікаво, моя проблема в тому, що моя давня подруга «любов» не прихильна до мене. Ніколи не була. Мабуть, ніколи й не буде.

Я б сказала, що це досить грубо з її боку, але... змирилася з цим — принаймні, так я думала, доки не закохалася в Джеймсона.

Тут з'являється гарячий поганий хлопець з коледжу, вкритий татуюваннями.

Якщо ви ще не здогадались, у мене є психологічні комплекси через батьків. І ніби цього було недостатньо, щоб остаточно зіпсувати моє життя, то у мене ще й проблеми з бабусею — на десерт.

Бла-бла-бла...

Тепер ви починаєте думати, що я зануда, а цього ми допустити не можемо.

Давайте натомість поговоримо про секс на одну ніч.

Це ж весело, так? Ви обходите кохання, посміхаєтесь одне одному, відчуваєте запаморочення й дурощі від хвилювання, бо, здається, знайшли когось нормального. Насолоджуєтесь дотиками, його гарячим диханням, пристрастю, блаженством, яке відчуваєте на кілька секунд, коли йому вдається знайти точку насолоди — якщо все ж вдається. Це все класно, згодна. Чорт, та я щиро рекомендую вам самим спробувати, особливо, якщо у партнера є кілька гарних сантиметрів.

Не будь стервою — будь спокійним, щасливим водоспадом.

Гучно заявляй про себе життю.

Не замикайся в собі — будь вільною, як крапля дощу.

І найголовніше — живи.

І моя найголовніша порада: якщо намагаєшся триматися подалі від кохання, то в жодному разі не повертайся до того самого незабутнього одноразового сексу заради примх свого зрадницького тіла. Розважайся, насолоджуйся моментом, дозволяй собі любити хоча б на одну ніч — і

рухайся далі. Бо якщо повертатимешся до нього... скажімо, разів сто... то, хочеш цього чи ні, почнеш відчувати щось більше.

Подивіться-но — у мене все-таки є серце. Неочікувано, правда?

І ви закохуетесь, так само, як і я, повільно. Спочатку це просто ледь відчутний порух, щось таке, що важко описати, бо він занадто добре володіє своїм величезним пенісом (до речі, це називається оргазм, а не кохання).

Він буде переповнювати тебе всілякими почуттями, поки користується ним.

І так, він буде просто неймовірним — серцеїди завжди чудові в ліжку.

Ще один привід плакати, коли він кине тебе. Клас, правда?

Але потім ти, як дурепа, почнеш надавати цьому «великому О» глибшого значення, щоразу, коли він поруч із тобою зі своєю грішно привабливою зброєю. А потім його усмішка почне туманити тобі голову. Або те, як він торкається твого обличчя. Або погляд, коли ти знімаєш сорочку перед ним — такий пекучий і пронизливий. І от ті його грішні слова потроху прокрадаються у твоє серце і мозок. І, можливо, просто можливо, ти почнеш почуватись у безпеці, бо здаватиметься, що він справді про тебе піклується.

А потім якось, перш ніж встигнеш відступити... перш ніж усвідомиш, що твоє серце зробило за твоєю спиною...

Бах!

Ти закохана.

Вітаю! Та йшло б ти подалі, любе моє серце! Тепер ти можеш сповна насолоджуватися стражданнями, які, безсумнівно, чекають нас попереду.

Звісно, я не можу говорити за всіх, але принаймні це саме те, що сталося між мною і Джеймсоном, моїм єдиним коханням у коледжі, тож йдіть і звинувачуйте його за це блювотне почуття.

Минуло рівно шість днів і двадцять одна година відтоді, як він залишив Лос-Анджелес і переїхав до Піттсбурга, щоб почати свою безглузду нову роботу в його безглуздій новій фірмі, залишивши мене із розбитим серцем і, по суті, без даху над головою.

Як я змогла закохатися в цього Джеймсона, який розбив мені серце? Давайте відмотаємо назад. Ми познайомились у групі з вивчення економіки. Всупереч поширеній думці, я не стрибаю в ліжку до першого-ліпшого — і цього разу теж не зробила подібного. Спочатку я просто

насолоджувалася візуалом здалеку і «пускала слинку», бо це завжди весело, правда? О, ця таємна пристрась, кокетливі погляди і багатозначні усмішки. А через кілька тижнів ми якось опинились в ліжку, яке було неподалік. Отак-от, просто, клянуся!

Цілком випадково, кажу вам.

Пам'ятаю, як побачила трохи татуювань на його грудях і передпліччях, а потім він повернувся — і я побачила ті тугі сідниці. Раптово ми опинилися в ліжку, і він подарував мені та моїй чудовій вагіні найкращі миті нашого життя. Я вже згадувала, як добре відчуються ці монструозні члени, чи не так? Я б не заперечувала, якби він був трохи товщим... Але не може все бути ідеальним.

Тож я поверталася за добавкою. Пам'ятаю, як казала собі: «Ще один раз, Люсі, і все». Я щиро думала, що це було б злочином — не пережити той рівень задоволення ще раз, а я не злочинниця. Що ж могло піти не так?

А потім ці нічні походеньки зачастили. Технічно він не був «сексом на одну ніч», але я все одно називатиму його саме так. Стало тільки важче, коли він почав засинати в моєму ліжку ще до того, як мій мозок встигав закричати, що треба вигнати його звідти.

Через це мені часто доводилось спати на грудях моєї найкращої подруги Олів. Бо засинати в обіймах одноразового обранця — велике табу. Найкраща частина: груди Олів — це були найкращі, бляха, подушки у всесвіті! Повірте мені. Такі м'які, але водночас такі пружні. Справжнє блаженство, але про це якось іншим разом.

Отже, я почала закохуватися в Джеймсона. Думала, можливо, настав час дати старому доброму коханню ще один шанс і перевірити, чи я досі проклята. Я не очікувала, що після першої ж спроби буде хепі-енд, бо реальне життя рідко подібне на казку з єдинорогами, що літають і пускають веселку з душі. Але, чорт забирай, я не чекала, що він раптово зникне без пояснень. Я ж лише пробувала воду ногою, а не намагалася стрибнути з головою.

Отже, так, все ще проклята.

Немає кохання для цієї дівчини. Ура... мабуть.

— Люсі? Ось ти де. Є якась причина, чому ти розмовляєш сама з собою?
— запитала Олів, з'явившись в коридорі саме в ту мить, коли я викидала мішок з одягом Джеймсона.

Я випросталась і глибоко зітхнула, глянувши на неї. Лосини та мішкувата біла футболка стали її звичною формою одягу, коли вона не хотіла думати, що вдягнути. І, незважаючи на мішкуватість, її груди все одно здавалися чудовими. А полунично-русяве волосся було зібране в недбалій пучок і мало такий вигляд, ніби давно не бачило води. Мабуть, вона вийшла прямо зі своєї «письменницької печери».

— Немає ніякої причини. Просто розважаюся, — відповіла я, витираючи невидимий піт із чола. — Що ти тут робиш так рано? Я думала, ти прийдеш пізніше. І чому у тебе такий вигляд, ніби не милася тиждень?

Вона якраз почала перебирати сміттєві мішки із одягом Джеймсона, що я поставила вздовж стіни. На моє питання її голова різко піднялася і на губах з'явилася широка усмішка.

— Не тиждень, але, може, день-два. Мені залишилося написати лише кілька розділів — і це буде офіційно фінал історії, — вона знизала плечима і продовжила ритися, шукаючи бог знає що. — Хто взагалі має час на душ?

Це не було запитанням, але я все одно відповіла пошепки: «Можливо, люди, які хочуть бути чистими, а не смердючими, як ти?»

— І щоб відповісти на твоє невдячне запитання, — продовжила вона, — я прийшла раніше, бо я найкраща подруга у світі. Навіщо нам перебирати його одяг? Чому цей покидьок не забрав його із собою?

— Ми не перебираємо його одяг, це робиш ти. Я вже все перебрала і просто збиралася винести це надвір. Джеймсон написав, що його друг прийде забрати речі. Мені, якщо чесно, байдуже.

— Або ми могли б спалити їх, щоб помститися, — вона штовхнула ногою один з мішків до дверей і потягнулася, щоб підняти мою маленьку яскраво-жовту сумку, яку я збрала на вихідні.

— І як саме спрацювала б ця помста?

— Не знаю... Він би зрозумів, що ми об'єдналися проти нього? І для тебе це також було б терапевтично.

— Аякже. Давай краще зосередимося на тому, щоб якнайшвидше забратися звідси.

Вона знизала плечима і взяла сумку, яку я їй протягнула.

— До речі, я впевнена, що Джейсон сказав би щось, якби від мене тхнуло. І хто б говорив — ти сама видаєшся, наче смерть. Твої прекрасні блакитні очі практично згасли. Навіть твоє темне волосся здається... темнішим.

Я склала руки на грудях і закліпала очима.

— О, дякую, моя маленька зеленоока Оливко. Ти теж маєш чудовий вигляд, зі своїм жирним волоссям і заспаними очима. Ця комбінація творить дива з твоєю шкірою.

З легкою усмішкою на губах вона похитала головою і понесла сумки вниз до своєї машини. Я відчинила двері ванної кімнати і перевірила аптечку, щоб упевнитися, що нічого не забула.

Потім, для надійності, ще раз перевірила спальню. Коли переконалася, що все запаковано і готове до відправлення, я понесла свою останню валізу до вітальні, де на мене чекала Олів з повною пляшкою текілі.

— У мене дещо тут є, — сказала вона, урочисто підіймаючи пляшку, ніби їй узагалі потрібне додаткове представлення.

Зробивши кілька кроків, щоб опинитися поруч із нею, я вихопила пляшку, проігнорувала зойк Олів і плюхнулася на диван кольору лайна, як я любила його описувати.

Поки намагалася її відкоркувати, Олів зітхнула і опустила поруч зі мною. Я швидко ковтнула і скривилася, коли дорогоцінна рідина обпекла моє горло, а потім передала пляшку в її нетерплячі руки.

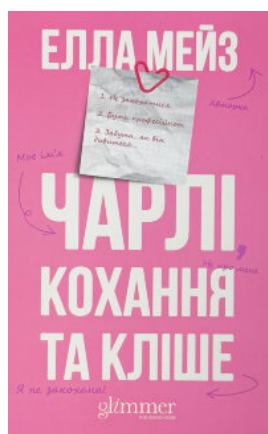
Вона була моєю подругою три з половиною роки, і я сумнівалася, що хтось знав мене краще за неї. Вона письменниця — шалено успішна авторка, яка потрапила до списків бестселерів зі своїм першим романом. Моя улюблена частина полягала в тому, що вона була щасливою дружиною найгарячішого актора Голлівуду, який також був її дитячим коханням. Здавалося б, що така маячня трапляється лише в книжках, але ні — їй це вдалося. Вона завоювала найгарячішого хлопця. Мені хотілося б думати, що я дала їй невеликий поштовх у правильному напрямку, заохочуючи йти за тим, чого вона хотіла. Але хімія між нею і тим хлопцем зашкалювала,

тому я знала: з моєю допомогою чи без — вони все одно були б разом. І, не зважаючи на свій зірковий статус, Джейсон Торн не був поганцем. Він по вуха закоханий в Олів — інакше я б точно організувала несподівану атаку, щоб прибрати його «лапи» від моєї найкращої подруги.

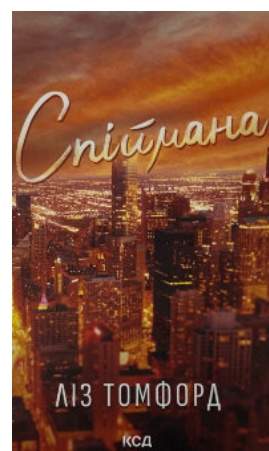
Рекомендована література

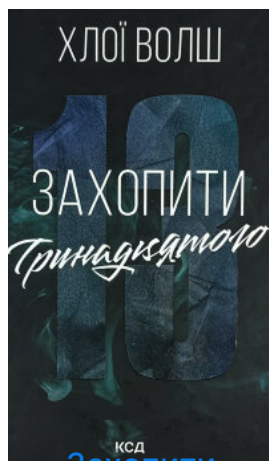
Кохати Джейсона Торна

Чарлі, кохання та кліше

Спіймана. Місто вітрів. Книга 3

Захопити Тринадцятого

Оголена для тебе. Кроссфайр: книга 1

Словник мови тіла. Секрети невербальної комунікації

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ